

[Statsministeren.]

konkurrenceforvridning eller noget, der virker dårligt på vores konkurrenceevne. Jeg beder altså om, at også kommunisten hr. Knud Jespersen prøver på at se Danmarks situation i den belysning, at vi ud fra et dansk arbejdersynspunkt også bliver nødt til at tage hensyn til disse ting.

Hr. Erhard Jakobsen polemiserede over dette, at der er så mange både politiske folk og økonomer, specialister på det ene eller det andet område, der udtaler deres uforgribelige mening om, hvad der skal gøres ved den økonomiske situation. Når det er en diskontoformhøjelse, så kan disse specialister fortælle os, at det hjælper jo ikke. Nogle kan fortælle os, at det eneste rigtige er en devaluering, det skal man bare gøre, mens andre fortæller det modsatte.

Atter andre fortæller, at augustforliget jo slet ikke hjælper, at det ikke er tilstrækkeligt, men, konkluderer hr. Erhard Jakobsen – og deri er jeg meget enig – det var det politisk, men også det økonomisk mulige, der er opnået enighed om. Det betød i hvert fald, at en række helt aktuelle og nærliggende problemer blev klaret for det danske samfund, og det giver os muligheder for at møde de nye problemer, som det danske samfund og de vesteuropæiske samfund vil møde i den kommende tid. Det giver os bedre mulighed for at imødegå disse problemer.

Hr. Erhard Jakobsen kom med en bemærkning, som jeg godt vil sige en lille smule om. Hr. Erhard Jakobsen sagde, at centrum-demokraterne intet skylder, de har ikke noget at sige tak for, fordi man nu har lavet en aftale om fordeling af udvalgsposter.

Jeg vil gerne sige, at hverken regeringen eller socialdemokratiet venter eller regner med, at der skulle udtrykkes tak fra hr. Erhard Jakobsens side i den sag. Det, jeg godt vil understrege, er, at det jo lyder lidt mærkeligt, at umiddelbart efter, at man har sluttet en aftale, så drejer det sig om at markere næsten en utaknemlighed over, at vi har vist imødekommenhed over for centrum-demokraterne. Det afgørende i denne sag – det vil jeg gerne sige til alle folketingets partier – er, at socialdemokratiet og regeringen egentlig ikke har gjort andet, end at vi har fornyet den aftale om valgforbund, som vi havde også i sidste folketingssamling. Så er der altså kommet to enkeltmedlemmer til stede, som også gerne ville være med i

dette valgsamarbejde, og da det åbenbart gav politiske problemer, optog vores gruppe forhandlinger, og man opnåede enighed. Vi havde da gerne set, at det kunne have været en enighed, der var endnu bredere.

Jeg nævner dette bare for at understrege, at det ikke er rigtigt, som det fremstilles i dele af pressen, at samtidig med, at jeg stod her i salen og talte om behovet for samarbejde, så prøvede vi på anden måde at underminere dette samarbejde. Jeg er også glad for, at det af de samtaler, jeg har haft med forskellige partier, fremgår, at man er klar over, at dette ikke på nogen måde har været hensigten.

Hr. Lars Emil Johansen var naturligvis først og fremmest inde på grønlandske problemer, og det samme var hr. Berglund. Hr. Lars Emil Johansen sagde, at det nærmest var en nytårshilsen, en hilsen til søens folk, jeg var kommet med, også omkring Grønland. Hertil vil jeg sige, at det da i hvert fald er en nytårshilsen med et ganske kontant indhold.

I min åbningstale sagde jeg, at regeringen vil søge bemyndigelse her i folketinget til at udvide fiskerigrænsen til 200 sømil. Jeg sagde, at det var et ønske og en bemyndigelse, der skulle omfatte alle danske farvande, og jeg nævnte udtrykkelig både Grønland og Færøerne, det vil sige, at det er en meget kontant tilkendegivelse. Der var også en udtalelse fra mig om, at vi allerede i oktober måned ville fremsætte et sådant forslag her i tinget. Jeg sagde også, at målet var, at man skulle søge at få dette problem klaret, så denne udvidede fiskerigrænse kunne træde i kraft pr. 1. januar 1977. Det er derfor ikke muligt, synes jeg i hvert fald, at påpege noget, der på dette område er i disharmoni med de ønsker, der dels er fremsat fra færingernes side, dels fra grønlandernes side. Tværtimod, der er overensstemmelse.

Så var der spørgsmålet om hjemmestyrekommissionen for Grønland. Her synes jeg nok, at hr. Lars Emil Johansen tog forskud på denne kommission og dens betænkning. Jeg synes ikke, det er rimeligt at markere alt for bastante synspunkter, når man har en kommission siddende. Kommissionen arbejder videre med disse ting om, hvordan hjemmestyret skal tilrettelægges. Jeg har understreget tidligere ved starten af denne kommissions arbejde, at det var en hjemmestyreordning, der var baseret på rigsfællesskabet, og jeg tror, vi er bedst tjent med, at vi i hvert fald i rimeligt omfang giver denne kommission lejlighed til at komme til